

RIKSARKIVAREN

Olje- og energidepartementet
Postboks 8148 Dep
0033 OSLO

Deres ref
13/934

Vår ref.
2013/14116 HANKNU

Dato
4.3.2015

Vedtak om bevaring og kassasjon – Olje- og energidepartementet

Vi viser til brev av 19. desember 2014, hvor Olje- og energidepartementet har oversendt forslag til bevarings- og kassasjonsplan for departementet. Forslaget gjelder for ulike tidsperioder og arkivskapere etter 1965, og går i all hovedsak ut på å bevare det aktuelle materialet. Vi viser også til senere kontakt om muggsoppskadet materiale.

Med hjemmel i lov av 4. desember 1992 nr. 126 (arkivloven) § 9 bokstav c godkjenner Riksarkivaren departementets forslag til bevarings- og kassasjonsplan.

Det gjøres ett unntak: Materialet etter Sivilforsvarsnemnda for drivstofforsyningen 1949-1998 kan kasseres på grunn av muggsoppskade. Arkivmateriale fra departementet fra samme saksfelt som er lagt til nemndas arkiv, og som også er skadet, kan også kasseres.

Olje- og energidepartementet avgjør selv hvor lenge materialet som skal kasseres må oppbevares av administrative og juridiske hensyn.

Med hilsen

Inga Bolstad
riksarkivar

Hans Knut Trælhaug
arkivar

**DET KONGELIGE
OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENT**

Riksarkivet
Pb. 4013 Ullevål Stadion
0806 OSLO

Deres ref

Vår ref
13/934-

Dato
19.12.2014

Bevarings- og kassasjonsplan for Olje- og energidepartementet

Arkivforskriften § 3-21 pålegger statlige organ å utarbeide forslag til bevarings- og kassasjonsplan.

Innstilling til bevarings- og kassasjonsplan for Olje- og energidepartementet oversendes for godkjenning.

Kontaktperson i Olje- og energidepartementet er Else Wiken.

Med hilsen

Håkon Johnsen (e.f.)
avdelingsdirektør

Else Wiken
underdirektør

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer.

Postadresse
Postboks 8148 Dep
0033 Oslo
postmottak@oed.dep.no

Kontoradresse
Akersgata 59
<http://www.oed.dep.no/>

Telefon*
22 24 90 90
Org no.
977 161 630

Økonomi- og
administrasjonsavdelingen

Saksbehandler
Else Wiken
22 24 6249

**Bevarings- og kassasjonsplan
Olje- og energidepartementet**

19.12.2014

Innledning

Bevarings- og kassasjonsplan for arkivene i Olje- og energidepartementet (OED) er utarbeidet på basis av gjennomgang og kartlegging av OEDs arkiver. Planen bygger på et bevarings- og kassasjonsprosjekt med Riksarkivet i 2008 og er fullført av Seksjon for informasjonsforvaltning og fellestjenester i OED.

Forskrift om offentlige arkiv (Arkivforskriften) av 11.12.1998 stiller krav til bevarings- og kassasjonsregler. Bevarings- og kassasjonsplanen oppfyller kravene i Arkivforskriften og er basert på arbeidsmetodene Riksarkivaren anbefaler for bevaring og kassasjon i offentlig forvaltning.

Bevarings- og kassasjonsplanen gir en oversikt over arkivmaterialet som skal bevares, og hva som kan kasseres. Planen omfatter OEDs papirarkiver og elektroniske arkiv.

OED gikk over til elektronisk arkiv fra 01.01.2008.

Arkivene i Olje- og energidepartementet deles i :

Industridepartementet (ID) 1965 – 1977 (Arkiver før 1965 er avlevert til Riksarkivet)

Olje- og energidepartementet (OED I) 1978 – 1992

Nærings- og energidepartementet (NOE) 1993 – 1996

Olje- og energidepartementet (OED II) 1997 –

Riksarkivet stiller krav til at det er foretatt bevarings- og kassasjonsvurdering av arkivmaterialet som skal avleveres.

Dokumentet gir først en oversikt over OEDs historie, virksomhetsoppgaver, organisasjon og arkivmateriale. Deretter beskrives bevarings- og kassasjonsvurderinger av arkivene, samt forslag til bevarings- og kassasjonsregler for OEDs arkiver. En kortversjon av disse reglene finnes i sammendraget. Oversikt over Riksarkivarens bevarings- og kassasjonsvedtak er samlet i egen tabell.

Regelverket for bevaring og kassasjon gjennomgås og forklares. Metoden for bevarings- og kassasjonsvurdering av OEDs arkivmateriale er basert på Hovedprinsipper for Riksarkivarens

arbeid med bevaring og kassasjon i offentlig forvaltning, som ble godkjent av Riksarkivaren 11.08.2006. Riksarkivarens hovedprinsipper er en videreutvikling av Rapport fra Bevaringsutvalget fra 2002.

Olje- og energidepartementet (OED)

Historikk

Olje- og energidepartementet ble opprettet 11.01.1978.

Departementets saksområde har røtter tilbake til Justis- og politidepartementets (Justisdepartementet) opprettelse i 1814, med lovsaker og Departementet for det Indre (Indredepartementet), opprettet 1846, med kanalvesenet.

Ved nedleggelsen av Indredepartementet i 1902 ble Justisdepartementet også et kommunaldepartement. Da ble formannskapslovgivningen, kommunenes bestyrelse og økonomi, rikets sivile inndeling og byers anlegg og grenser overtatt av Justisdepartementet. Grensespørsmål som følge av konsesjonslovene og vannfall- og bergverksutviklingen, ble lagt til Justisdepartementet.

Departementet for de offentlige arbeider (Arbeidsdepartementet) ble opprettet i 1885 og fikk overført ansvaret for bl.a. kanalvesenet fra Indredepartementet.

I 1914 ble det etablert en egen Vassdrags-, havne og elektrisitetsavdeling som i 1922 ble omorganisert til Avdelingen for vassdrags- og elektrisitetsvesen. Avdelingen hadde ansvar for vassdragskonsesjoner og utbygging av vannfall.

Da Arbeidsdepartementet i 1946 ble endret til Samferdselsdepartementet, ble Vassdrags- og elektrisitetsavdelingen overført til Handelsdepartementet.

Industridepartementet (ID 1965 – 78)

Ved opprettelsen av Industri-, håndverks- og skipsfartsdepartementet (Industridepartementet ID) i 1948 ble Vassdrags- og elektrisitetsavdelingen overført fra Handelsdepartementet til Industridepartementet.

Norges vassdrags- og elektrisitetsdirektorat (NVE) ble også underlagt Industridepartementet da departementet ble opprettet.

I 1955 ble Industridepartementet omorganisert til Industri- og håndverksdepartementet hvor Vassdrags- og elektrisitetsavdelingen fortsatte som egen avdeling. Vassdragsavdelingen ble i 1956 inndelt i et elektrisitetskontor og et vassdragskontor.

Omorganisering i departementet i 1965 markerte noe nytt, opprettelsen av Oljekontoret som skulle jobbe med saker vedrørende undersøkelser etter og utnyttelse av olje- og gassforekomster på kontinentalsokkelen.

Norge proklamerte sin suverenitet over kontinentalsokkelen i mai 1963. Lov om utforskning og utnyttelse av undersjøiske forekomster ble vedtatt i juni 1963.

Statens oljeråd ble opprettet i 1965 og den første utvinningstillatelsen ble gitt samme år.

Bergverkskontoret var del av Industridepartementet. Bergverkskontoret skulle ta seg av bergverkslovgivningen, bergvesen, bergverks-, kalksteins- og kvartskonsentrasjoner, statens bergverk og mineralforekomster, statens aksjeinteresser, Svalbard-saker, Norsk Polarinstitut og Norges geologiske undersøkelse.

De første oljeforekomstene ble funnet av Phillips-gruppen før jul i 1969 tiltross for pessimisme blant norske eksperter.

I 1972 la Industridepartementet frem tilråding om Opprettelse av statens oljedirektorat og et statlig oljeselskap mm.

Bergverks- og Oljekontoret ble skilt ut som egen avdeling i 1972, Olje- og bergverksavdelingen. Avdelingen besto av Bergverkskontoret, Kontoret for petroleumslovgivning og administrasjon, Forhandlings- og planleggingskontoret, Kontoret for petroleumsøkonomi, Petroleumspriskontoret, llandføringskontoret og Svalbard- og polarkontoret.

Saksområdene til Industridepartementet var etter hvert krevende og omfattende og man sto overfor store oppgaver i utformingen og gjennomføringen av en fremtidsrettet energipolitikk. Industridepartementets saksområder kunne deles i de tre hovedområdene industrisaker, energisaker og oljesaker. Oljesakene ble etablert som et nytt saksområde i Industridepartementet på 60- og 70-tallet.

Olje- og energidepartementet (OED I 1978 - 1992)

Industridepartementets funksjoner ble delt i to og et nytt departement Olje- og energidepartementet (OED I) ble opprettet i 11.01.1978 med ansvar for olje-, vasskraft- og energisakene.

"Olje- og energidepartementet vil få et viktig ansvar for utformingen av olje- og energipolitikken og skal dessuten forberede og ta stilling til konkrete olje- og energisaker." St. prp nr 1 (1977-78) Tillegg nr 6

Kontoret for petroleumslovgivning og administrasjon, Forhandlings- og planleggingskontoret, Kontoret for petroleumskøkonomi, Petroleumspriskontoret og Ilandføringskontoret i Industridepartementets Olje- og bergverksavdeling ble overført til OED. Det samme ble Energiøkonomiseringskontoret i Utredningsavdelingen.

Vassdrags- og elektrisitetsavdelingen ble omdøpt til Vassdrags- og kraftforsyningsavdelingen. Saksområdene til disse enhetene ble overført til OED.

Bergverkskontoret og Svalbard- og polarkontoret ble igjen i Industridepartementet.

Olje- og energidepartementet bestod ved opprettelsen av fem avdelinger:

- Vassdrags- og kraftforsyningsavdelingen
- Energiavdelingen
- Forhandlings- og planleggingsavdelingen
- Utbyggingsavdelingen
- Administrasjonsavdelingen

Institusjoner/etater og selskaper som ble overført fra ID til OED var NVE, OD, Institutt for atomenergi, Statens Atomtilsyn (sekretariatet), Kraftforsyningens Sivilforsvar (nemnd og sekretariat), Eurochemic (under avvikling), Norsk Olje A/S (NOROL) og Den norske stats oljeselskap AS (STATOIL).

I 1979 ble ansvar og myndighet vedrørende sikkerhet og beredskap overført fra OED til Kommunal- og arbeidsdepartementet (KAD). Arkivsaker som ble overført til KAD, ble tilbakeført til OED i 1996 og innlemmet i OEDs arkiv.

Med hensyn til oljesaker må de siste årene i ID og de første årene i OED kunne karakteriseres som pionervirksomhet.

Nærings- og energidepartementet (NOE 1993 -96)

01.01.1993 ble Næringsdepartementet og Olje- og energidepartementet slått sammen til Nærings- og energidepartementet (NOE) etter at regjeringen ønsket å samle energipolitikken og store deler av næringspolitikken under én ledelse. Hovedarbeidsområdet var å legge til rette for en samordnet og helhetlig energi- og næringspolitikk.

Viktige ansvarsområder for det nye departementet var:

- høy effektivitet og verdiskapning i olje- og gassvirksomheten med best mulig resultat for staten
- integrering av petroleumsbasert virksomhet med øvrig næringsvirksomhet
- effektivisering av kraftmarkedet
- samordning av behandlingen av større næringsprosjekter

- styrking av den næringsrettede forskningen
- økt internasjonalisering gjennom samordnet
- offentlig støtte og innkjøp m.v.
- styrket innsats overfor små og mellomstore bedrifter
- reiselivsnæringen nasjonalt og internasjonalt
- omstilling og utvikling av næringsvirksomhet og distriktpolitikk/-utbygging

Departementet bestod ved opprettelsen av fem avdelinger:

- Energi- og vassdragsavdelingen (EV)
- Forskningsavdelingen (F)
- Næringsavdelingen (N)
- Olje- og gassavdelingen (OG)
- Administrativ og juridisk avdeling (AJ)

Arbeidsoppgavene som før lå i de to departementene, ble overtatt av det nye departementet. En del næringsoppgaver ble dessuten overført fra Utenriksdepartementet (NORTRA – Nortravel Marketing), fordi NOE skulle ha det samlede ansvaret for reiselivsnæringen) og fra Finansdepartementet (De statlige støtteordningene til bygging av skip og fiskebåter, med den hensikt å kunne samordne disse med annen næringsfinansiering).

I tillegg ble Statens nærings- og distriktsutviklingsfond (SND) opprettet 01.01.1993 for å effektivisere det offentlige finansielle virkemiddelapparatet.

Energi- og vassdragsavdelingen (EV)

Avdelingen hadde ansvaret for departementets forvaltning av energiresursene i Fastlands-Norge og for store deler av forvaltningen av vassdragene. Dessuten ivaretok avdelingen statens eierfunksjoner overfor statsforetakene Statkraft og Statnett.

Seksjoner:

- Vassdragsseksjonen (VD)
- Kraftmarkedsseksjonen (KM)
- Energiseksjonen (EN)
- Energijuridisk seksjon (EJ)

Forskningsavdelingen (F)

Forskningsavdelingen hadde som mål å styrke næringslivets konkurranseevne gjennom økt bruk av forskning og utvikling (FoU) og gjennom støtte til samarbeidet mellom næringsliv,

myndigheter og offentlige etater. Avdelingen skulle videre bistå norsk næringsliv med å dra fordeler av de offentlige innkjøpsmarkedene som åpnet seg i Europa. Gjennom støtte til FoU skulle departementet fremme rasjonell, samfunnsøkonomisk og miljøvennlig produksjon og bruk av energi, og en næringsutvikling knyttet til resultatene fra forskningen. Videre skulle departementet bidra til å dekke næringslivets behov for teknologisk veiledning og formidling.

Seksjoner:

- Forskningsseksjonen (FO)
- Seksjon for veiledning og innovasjon (VI)
- Seksjon for offentlige innkjøp (OI)

Næringsavdelingen (N)

Styrking av verdiskapingen i norsk næringsliv sto sentralt i departementets arbeid. Uten god konkurranse, effektiv ressursbruk og lønnsomhet i næringslivet skapes ikke arbeidsplasser og inntekter som er nødvendige for å opprettholde velferdsnivået i samfunnet. På bakgrunn av dette ønsket man å legge næringspolitikken opp slik at man på best mulig måte kunne utnytte den samlede tilgangen på arbeidskraft, kapital, naturressurser og kunnskap. Næringsavdelingen arbeidet for at hensynet til næringslivet og næringsutviklingen skulle komme inn på alle områder av norsk politikk.

Seksjoner:

- Seksjon for internasjonale næringsproblemer (INS)
- Utrednings- og planleggingsseksjonen (UP)
- Smb-seksjonen (SMB)

Olje- og gassavdelingen (OG)

Staten eier petroleumsforekomstene på norsk kontinentalsokkel og har styrings- og forvaltningsmyndighet når det gjelder leting etter og utvinning av petroleumsressursene. Den operative virksomheten på sokkelen utføres av norske og utenlandske oljeselskap. Petroleumsvirksomheten har utviklet seg til å få en meget stor betydning for norsk økonomi. Virksomhetens karakter og betydning fordrer et aktivt statlig engasjement. Med dette utgangspunkt hadde Olje- og gassavdelingen ansvaret for departementets forvaltning av olje- og gassvirksomheten på norsk kontinentalsokkel. I sitt arbeid hadde avdelingen utstrakt kontakt og samarbeid med oljeindustrien og leverandørindustrien.

Seksjoner:

- Forhandlingsjuridisk seksjon (FJ)
- Markeds- og beredskapsseksjonen (MB)
- Miljøsekretariatet (MS)
- Oljemarked (OM)

- Oljeberedskap (OB)
- Petroleumsseksjonen (PØ)
- Gasseksjonen (GS)
- Olje- og industriseksjonen (OIS)
- Industri (IN)

Administrativ- og juridisk avdeling (AJ)

Avdelingen ivaretok departementets administrative oppgaver og fellesfunksjoner. Ansvaret for organisasjon og personalforvaltning samt budsjett og økonomiforvaltning både for departementet og underliggende etater hørte hjemme i denne avdelingen. Avdelingen ivaretok også ansvaret for forvaltningen av statens industrielle eierinteresser, forvaltningen av lover og regler for næringslivet og for arbeidet med industri- og forsyningsberedskap. I tillegg hadde avdelingen ansvaret for Patentstyret.

Seksjoner:

- Budsjett- og økonomiseksjonen (BØ)
- Administrasjons- og personalseksjonen (AP)
  - Personalenheten (PE)
  - Administrasjons- og edb-enheten (AE)
  - Arkiv- og biblioteksenheten (AB)
  - Fellesfunksjoner (FF)
- Statsselskapsseksjonen (ST)
- Juridisk seksjon (JU)
- Seksjon for industri- og forsyningsberedskap (IFB)

NOE eksisterte i fire år før det ble nye endringer i departementsstrukturen.

Olje- og energidepartementet (OED II 1997 -)

01.01.1997 ble et nytt Olje- og energidepartement (OED II) opprettet ved at Nærings- og energidepartementet ble delt i et olje- og energidepartement og et næringsdepartement.

Begrunnelsen for igjen å skille energisektoren fra næringssektoren var nå

”... olje- og energisektorens betydning for norsk økonomi, samtidig som utviklingen internasjonalt legger viktige føringer for Norges rolle som energiprodusent. Dette er utfordringer som forvaltningen best kan løse innenfor rammene av ett departement, der embetsverk og politisk ledelse kan fokusere oppmerksomheten mot olje- og energisaker.” (St. prp. Nr 1 (1997-98). Kap. 1800:18)

Departementet bestod ved opprettelsen av de samme avdelingene som OED I hadde ved nedleggelsen i 1992:

- Energi- og vassdragsavdelingen (EV) fikk ansvaret for arbeidet med landbasert energiproduksjon, vassdragsforvaltning og energibruk.
- Olje- og gassavdelingen (OG) fikk ansvaret for saker som angår olje- og gassvirksomheten på norsk kontinentalsokkel.
- Administrasjons- og økonomiavdelingen (omdøpt) (AØ)

Viktige ansvarsområder for det nye departementet ved opprettelsen var:

- energi-, vassdrags- og petroleumslovgivningen, økonomiske og organisatoriske spørsmål knyttet til produksjon, omsetning og overføring av kraft
- energiøkonomisering, energieffektivisering, fornybare energikilder og miljøspørsmål innenfor petroleums- og energisektoren
- konsesjonsbehandling, vannkraftutbygginger, vassdragsreguleringer og andre tiltak i vassdrag, kraftledninger og andre elektriske anlegg
- konsesjonsbehandling, tildeling av utvinningstillatelser, utbygging, drift av olje- og gassfelt, transportspørsmål, markedsspørsmål og disponeringsspørsmål
- norsk industris engasjement i petroleumsvirksomheten, herunder internasjonalisering av industri knyttet til olje- og gassvirksomheten
- samfunnsøkonomiske spørsmål knyttet til energisektoren, kraftsystemet og petroleumssektoren
- energispørsmål og koordinering av internasjonalt energisamarbeid innenfor Norden, IEA, ECE, OPEC, NATO, EU og EØS, annet multi- og bilateralt samarbeid, samt traktatsforhandlinger m.m.
- forskning innenfor energi- og petroleumssektoren
- etatsstyringsansvar for Oljedirektoratet og Norges vassdrags- og energidirektoratet
- eieroppfølging av Statoil, Statens direkte økonomiske engasjement i petroleumsvirksomheten, Statnett SF og Statkraft SF
- olje- og kraftforsyningsberedskap

Fra 01.01.2002 overføres eieransvaret for Statkraft SF fra OED til Nærings- og handelsdepartementet (NHD).

Fra 01.01 2009 ble det overordnede statlige ansvaret for forvaltningsarbeidet innen forebygging av skredulykker samlet i OED med Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) som ansvarlig direktorat.

Virksomhetsoppgaver og organisasjon

Olje- og energidepartementets hovedoppgave er å tilrettelegge en samordnet og helhetlig energipolitikk.

OED består per desember 2014 av fire avdelinger og to enheter, som gjenspeiler departementets ansvarsområder, kommunikasjonsvirksomhet og administrasjon.

Departementet ledes av olje- og energiministeren. Statsråden har en politisk stab med en statssekretær og en politisk rådgiver.

Departementsråden er departementets administrative leder. Under departementsråden inngår Enhet for internasjonal koordinering (INT), Kommunikasjonsheten (KOMM) og sekretariatet for departementsråden og politisk ledelse.

Departementet er sekretariat for olje- og energiministeren. I denne rollen gir departementet faglige råd til statsråden og regjeringen om energipolitikk og bistår i utarbeidelsen av dokumenter til Stortinget.

Det er et overordnet mål å sikre høy verdiskaping gjennom effektiv og miljøvennlig forvaltning av energiresursene.

”Uten god konkurranseevne, effektiv ressursbruk og lønnsomhet i energisektoren skapes ikke de arbeidsplasser og inntekter som er nødvendige for å sikre velferd og sysselsetting. Energipolitikken må legges opp slik at man innenfor miljømessig forsvarlige rammer, best mulig utnytter den samlede tilgangen på arbeidskraft, kunnskap, kapital og naturressurser. Som sekretariat for den politiske ledelse vil departementets mål utvikle seg med regjeringens energipolitiske målsettinger som blant annet er gjengitt i aktuelle meldinger og proposisjoner til Stortinget.” (OEDs nettside januar 2013)

Departementet ivaretar rollen som sektorforvalter, har ansvar for etatsstyringen av Oljedirektoratet (OD), Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) og eieroppfølgingen av Enova SF, Gassnova SF, Statnett SF, Petoro AS, Gassco AS og Statoil ASA. OED forvalter statens aksjer i Statoil og har ansvaret for forvaltningen av SDØE-ordningen.

Økonomi- og administrasjonsavdelingen (ØA)

Økonomi- og administrasjonsavdelingen ivaretar departementets administrative oppgaver og utfører fellesfunksjoner. Ansvar for personalforvaltning og organisasjon samt budsjett og økonomiforvaltning både for departementet og for underliggende etater ligger i denne avdelingen. Ansvar for oppfølging av statens eierinteresser i petroleumsvirksomheten, herunder Statoil, Statens direkte økonomiske engasjement (SDØE) og Petoro.

Avdelingen består av 5 seksjoner:

- Seksjon for eierskap (SE)
- Budsjett- og økonomiseksjonen (BØ)
- Seksjon for informasjonsforvaltning og fellestjenester (IF)
- Personalseksjonen (PERS)

- Seksjon for sikkerhet og beredskap (SB)

Olje- og gassavdelingen (OG)

Avdelingen har ansvar for letepolitikk og oppfølging av utbygging, drift og produksjonsavslutning av olje- og gassfelt på sokkelen. Andre ansvarsområder omfatter oppfølging av gasskjeden, økonomiske analyser av petroleumsvirksomhet, herunder anslag og vurderinger til nasjonalbudsjettet og statsbudsjettet samt juridiske spørsmål knyttet til petroleumsvirksomheten.

Avdelingen består av 5 seksjoner :

- Leteseksjonen (LS)
- Seksjon for utbygging og drift (UDR)
- Seksjon for analyse og infrastruktur (AI)
- Seksjon for markedsanalyse (SM)
- Petroleumsjuridisk seksjon (PJS)

Avdeling for klima, industri og teknologi (KIT)

Avdelingen skal bidra til bærekraftig verdiskapning og konkurransekraft gjennom gode rammebetingelser for å styrke innovasjonsevne, kompetanseutvikling og internasjonalisering av energinæringen. KIT vil styrke samarbeidet mellom aktørene i sektoren.

Avdelingen består av 4 seksjoner:

- Seksjon for forskning og teknologi (FOT)
- Seksjon for internasjonalisering og industri (INI)
- Seksjon for klima og luftforurensing (KLU)
- CCS-seksjonen (CCS)

Energi- og vannressursavdelingen (EV)

Avdelingen har ansvaret for departementets forvaltning av energiressursene innlands og for store deler av vassdragsforvaltningen. Avdelingen har grunnleggende mål for sitt arbeid knyttet til effektiv ressursbruk, forsyningssikkerhet og miljø.

Forvaltningsområdet omfatter utbygging av fornybar strømproduksjon, utbygging av strømnettet, effektivisering av energibruken og varmforsyning. I forvaltningsområdet inngår også utviklingen og reguleringene av kraftmarkedet og forsyningssikkerheten for strøm. Energifbalanser og nytte-kostnadsanalyser er viktige analyseverktøy. Forvaltningsområdet omfatter også deler av vassdragsforvaltningen og forebygging av flom og skred.

Avdelingen har ansvaret for den generelle energi- og vassdragslovgivningen og for konsesjoner og ekspropriasjonstillatelser for vassdragsreguleringer, vannkraftverk og andre energianlegg. Avdelingen har et bredt beredskapsansvar knyttet til kraftforsyningen og til flom og skred.

Arbeidsområdet I EV svarer i stor grad til arbeidsområdet til NVE og avdelingen er ansvarlig for styringsdialogen med NVE. Avdelingen er også ansvarlig for eieroppfølgingen av Statnett SF og Enova SF.

Avdelingen består av 6 seksjoner:

- Seksjon for ressurser, areal og miljø (RAM)
- Seksjon for konsesjon og oppfølging av tillatelser (KO)
- Kraftmarkedsseksjonen (KM)
- Seksjon for energianalyser (EA)
- Seksjon for energibruk og elsertifikater (EE)
- Seksjon for energi- og vassdragsrett (EVR)

Enhet for internasjonal koordinering (INT)

Enheten har det koordinerende ansvar for EU/EØS i Olje- og energidepartementet. Kontakt med EU-kommisjonen, ESA etc. om direktiv som er relevante for Olje- og energidepartementet, skjer sammen med den respektive fagavdeling.

Koordineringsenheten har ansvaret for å utvikle og følge opp en internasjonal strategi for Olje- og energidepartementet i samarbeid med fagavdelingene. Strategien skal få fram hvilke interesser Olje- og energidepartementet har i de forskjellige land, hvilke oppgaver/prosesser Olje- og energidepartementet ønsker å involvere seg i, og prioritering av aktivitetene. Ved konkrete reiser, møter og andre oppgaver, skal det avklares hvilken fagavdeling som skal ha hovedansvaret for forberedelsene.

Kommunikasjonsenheten (KOMM)

Kommunikasjonsenheten formidler pressehenvendelser til politisk ledelse. Bakgrunnsstoff og saksopplysninger til presse og publikum. Ansvarlige for departementets internettsider.

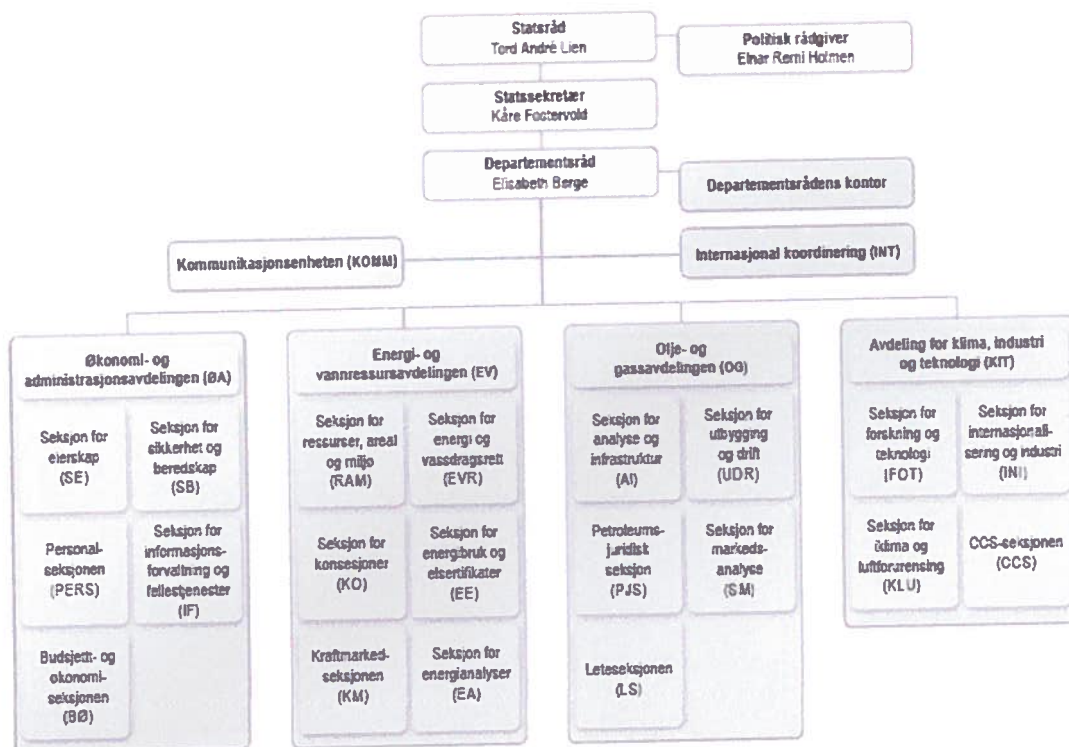
Terrorangrepet 22.07.2011

22.07.2011 ble regjeringskvartalet rammet av en terrorbombe. Bygningen R4, hvor OED var lokalisert, ble ødelagt. OED flyttet dagen etter inn i midlertidige lokaler hos NVE på Majorstua. Høsten 2012 flyttet OED tilbake til regjeringskvartalet i R5.

OEDs arkiver var uskadd etter terroren 22.07.2011 og ble flyttet til Riksarkivet for lagring og ordning før avlevering da Statsbygg besluttet tømning av R4. Riksarkivet fikk oppgaven med å ordne alle berørte departementers arkiver. En del dokumenter hos saksbehandlere som hadde kontorer mot Grubbegata, ble ødelagt som følge av eksplosjonen, brann og vannskade.

OEDs arkiver utgjorde ved flytting til Riksarkivet totalt ca 1380 hyllemeter før ordning. Antall hyllemeter pr arkiv er derfor ikke tatt med i sammendraget for bevarings- og kassasjonsregler, men vil reduseres noe under ordningsarbeidet ved arkivbegrensning og kassasjon.

Organisasjonskart per 01.10.2014:

Sammendrag for bevarings- og kassasjonsregler

Industridepartementet 1965 - 1978

Arkivserie	Format	Bevarings-/kassasjonsforslag
A – Møtebøker, referatprotokoller, forhandlingsprotokoller osv.	Papir	Bevares jf. Arkivforskriften § 3 – 20b
B – Kopibøker	Papir	Bevares jf. Arkivforskriften § 3 – 20d
C – Journaler og journalregistre	Papir	Bevares jf. Arkivforskriften § 3 – 20e
D – Saksarkiv etter arkivnøkkel Klasse 0, 1 og 2 Klasse 3-9	Papir	<p>Saksarkivet bevares etter at det er foretatt arkivbegrensning og kassasjon etter Felles bevarings- og kassasjonsbestemmelser for statsforvaltningen.</p> <p>Kassasjonsvedtak 14.10.1992 for serien Aksjonæroppgaver – kassert.</p> <p>Følgende arkiver er nærmere vurdert: <i>Olje- og bergverksavdelingens arkiv i 1965-78 (ID) – bevares.</i></p> <p><i>Vassdragsavdelingens arkiv 1965-1978 (ID) – bevares.</i></p> <p><i>Utredningsavdelingens arkiv 1965-1978 (ID) – bevares.</i></p>

Olje- og energidepartementet 1978 - 1992

Arkivserie	Format	Bevarings-/kassasjonsforslag
A – Møtebøker, referatprotokoller, forhandlingsprotokoller osv.	Papir	Bevares jf. Arkivforskriften § 3 – 20b
B – Kopibøker	Papir	Bevares jf. Arkivforskriften § 3 – 20d
C – Journaler og journalregistre	Papir 1978 - 1983 Elektronisk 1983 - 1992	Bevares jf. Arkivforskriften § 3 – 20e
D – Saksarkiv etter arkivnøkkel Klasse 0, 1 og 2 Klasse 3-9	Papir	Saksarkivet bevares etter at det er foretatt arkivbegrensning og kassasjon etter Felles bevarings- og kassasjonsbestemmelser for statsforvaltningen.

Nærings- og energidepartementet 1993 - 1996

Arkivserie	Format	Bevarings-/kassasjonsforslag
A – Møtebøker, referatprotokoller, forhandlingsprotokoller osv.	Papir	Bevares jf. Arkivforskriften § 3 – 20b
B – Kopibøker	Papir	Bevares jf. Arkivforskriften § 3 – 20d
C – Journaler og journalregistre	Elektronisk	Bevares jf. Arkivforskriften § 3 – 20e
D – Saksarkiv etter arkivnøkkel Klasse 0, 1 og 2 Klasse 3-9	Papir	Saksarkivet bevares etter at det er foretatt arkivbegrensning og kassasjon etter Felles bevarings- og kassasjonsbestemmelser for statsforvaltningen. Følgende arkiver er nærmere vurdert: <i>Rapportarkivet – bevares.</i> <i>AKUP - Arbeidsgruppen for konsekvensutredninger av petroleumsvirksomheten på norsk kontinentalsokkel - bevares som egen serie.</i>

Olje- og energidepartementet 1997 – d.d.

Arkivserie	Format	Bevarings-/kassasjonsforslag
A – Møtebøker, referatprotokoller, forhandlingsprotokoller osv.	Papir	Bevares jf. Arkivforskriften § 3 – 20e
B – Kopibøker	Papir	Bevares jf. Arkivforskriften § 3 – 20d
C – Journaler og journalregistre	Elektronisk	Bevares jf. Arkivforskriften § 3 – 20e
D – Saksarkiv etter arkivnøkkel Klasse 0, 1 og 2 Klasse 3-9	Papir 1997-2007 Elektronisk 2008 -	Saksarkivet bevares etter at det er foretatt arkivbegrensning og kassasjon etter Felles bevarings- og kassasjonsbestemmelser for statsforvaltningen.

Sivilforsvarnemda for drivstofforsyningen SFND 1949 - 1998

Arkivserie	Format	Bevarings-/kassasjonsforslag
D – Saksarkiv etter arkivnøkkel	Papir	Saksarkivet bevares som selvstendig arkiv fra SFND etter at det er foretatt arkivbegrensning og kassasjon etter Felles bevarings- og kassasjonsbestemmelser for statsforvaltningen.

Sleipnerarkiv - Sleipner forsikringsoppjøret fra Arntzen, Underland & Co ans Advokatfirma 1996

Arkivserie	Format	Bevarings-/kassasjonsforslag
D – Saksarkiv	Papir	Saksarkivet bevares som selvstendig arkiv fra Arntzen, Underland & Co ans Advokatfirma 1996 etter at det er foretatt arkivbegrensning og kassasjon etter Felles bevarings- og kassasjonsbestemmelser for statsforvaltningen.

Petroleumsprisrådet PPR 1978 – d.d.

Arkivserie	Format	Bevarings-/kassasjonsforslag
B – Kopibøker	Papir	Bevares jf. Arkivforskriften § 3 – 20d
C – Journaler og journalregistre	Papir Elektronisk 2002 -	Bevares jf. Arkivforskriften § 3 – 20e
D – saksarkiv etter arkivnøkkel	Papir Elektronisk fra 01.01.2008	Saksarkivet bevares etter at det er foretatt arkivbegrensning og kassasjon etter Felles bevarings- og kassasjonsbestemmelser for statsforvaltningen.

Fagsystemer

Navn	Bevarings-/kassasjonsforslag
Petrobasen	Kasseres Kassasjonsvedtak 14.11.2013
NGL/Oljebasen/PPR/Contango	Bevares Bevaringsvedtak 03.07.2002 for videreført system PPR og senere Contango Uttrekk fra PPR basen avleveres Contango/etterløpere uttrekk gjøres hvert 10. år
Petra/MIME	Kasseres når OED ikke lenger har behov for analyse-/modelleringverktøyet
PI-basen	Tapt Skjemaene som danner informasjonsgrunnlaget er bevart i saksarkivet

Oversikt over bevarings- og kassasjonsvedtak fra Riksarkivaren

Bevarings- kassasjonsvedtak	Vedtaket gjelder for	Status
Kassasjonsvedtak 14.11.1992	Serien aksjonæroppgaver 1959 – 1978.	Kassert
Kassasjonsvedtak 18.11.97	Salgsrapporter for råolje fra norske og utenlandske oljeselskap fra 1997 – fremover Bevaring av PPR databasen	Bevares i saksarkiv PPR database - Bevares
Kassasjons- og bevaringsvedtak 03.07.2002	ABC- basen – kassasjonsvedtak NGL og oljebasen – kassasjonsvedtak avsluttet base og bevaringsvedtak for videreført system PPR basen er avsluttet –videreført i Contango - bevaringsvedtak Petrobasen - bevaringsvedtak	ABC-basen - Kassert NGL og oljebasen – Kassert Informasjonen er konvertert til PPR/ Contango som har bevaringsvedtak Bevaringsvedtak omgjort 14.11.2013 - Kassert
Bevaringsvedtak 09.11.2010	Petoro – bevaring av rapporter og annen dokumentasjon oversendt fra Petoro	Bevares i saksarkiv
Bevaringsvedtak 26.06.2013	Kondolanseprotokoller og informasjon til befolkningen på offentlige nettsteder ifm med terrorangrepet 22.07.11	Bevares i saksarkiv
Omgjøring av bevaringsvedtak 14.11.2013	Petrobasen	Kassert

Bevarings- og kassasjonsregler for Olje- og energidepartementets arkiver

Her beskrives regler som skal gjelde for både papir og elektronisk arkivmateriale. Reglene er utarbeidet på bakgrunn av *Lov av 4. desember 1992 nr 126 om arkiv ((Arkivloven) og Forskrift om offentlige arkiv av 11. desember 1998 nr 1193 (Arkivforskriften)*. Det er foretatt bevarings- og kassasjonsvurderinger ved utarbeidelsen av bevarings- og kassasjonsplanen i samarbeid med Riksarkivets ordningsprosjekt etter 22.07.2011. Riksarkivarens bevarings- og kassasjonsvedtak er fulgt opp og utført.

A – Møtebøker, referatprotokoller

Alle protokoller skal være innbundet og merket i henhold til *Forskrift om utfyllende tekniske og arkivfaglige bestemmelser om behandling av offentlige arkiver før avlevering til Riksarkivet*. Bevares jf. Arkivforskriften § 3 – 20e.

B – Kopibøker

Kopibøker skal bevares og avleveres til Riksarkivet når de ikke lengre er i administrativ bruk.

Bevares jf. Arkivforskriften § 3 – 20d.

Alle kopibøker skal være innbundet og merket i henhold til *Forskrift om utfyllende tekniske og arkivfaglige bestemmelser om behandling av offentlige arkiver før avlevering til Riksarkivet*.

C – Journaler

Journaler, inkludert journaldatabaser og journalregister, skal bevares og avleveres til Riksarkivet når de ikke lengre er i administrativ bruk, jf Arkivforskriften § 3 – 20e.

D – Saks- og korrespondansearkiv ordnet etter arkivnøkkel

Olje- og energidepartementet med forløpere har benyttet flere arkivnøkler for arkivmaterialet for de ulike arkivperiodene.

Disse har vært bygd opp etter Felles arkivnøkkel for statsforvaltningen og fagsakene har vært tilpasset departementets fagområder.

Saksarkivene omfatter departementets fire arkivperioder (ID, OED I, NOE og OED II). Saksarkivene er under ordning av Riksarkivet.

OED gikk over til elektronisk arkiv fra 01.01.2008.

Egenforvaltningssaker i klasse 0, 1 og 2 utgjør en stor mengde av både papirarkivet og det elektroniske arkivet. For bevaring og kassasjon av dette materialet vises det til *Felles*

bevarings- og kassasjonsbestemmelser for statsforvaltningen i kapittel 3 i Forskrift om utfyllende tekniske og arkivfaglige bestemmelser om behandling av offentlige arkiver.

Bevarings- og kassasjonsvurdering på overordnet nivå for Olje- og energidepartementet med forløpere – papirarkiv

Olje- og energidepartementet med forløpere har hatt og har ansvaret for å utvikle en helhetlig norsk olje- og energipolitikk. Arkivene fra i Olje- og energidepartementet deles i ulike arkivperioder ut fra departementets organisering.

Papirarkivene i Olje- og energidepartementet deles i :

Industridepartementet (ID) 1965 – 1977 (Arkiver før 1965 er avlevert til Riksarkivet)

Olje- og energidepartementet (OED I) 1978 – 1992

Nærings- og energidepartementet (NOE) 1993 – 1996

Olje- og energidepartementet (OED II) 1997 – 2007

F-1 Dokumentasjonsverdi

Et departement befinner seg på et høyt administrativt nivå. Saksbehandlingen er i overveiende grad utredende og besluttende i nær sammenheng med politiske avgjørelser. En stor del av sakene er forarbeider til lover, forskrifter, stortingsproposisjoner og kongelige resolusjoner. Konesjonstillatelser utgjorde en viktig del av departementets vedtak og ble gitt både til oljesektoren og energisektoren.

Departementet fikk saker til endelig beslutning som tidligere er blitt behandlet av underordnet organ. Saksbehandlingen har hatt stor betydning for utviklingen av norsk energipolitikk og har dermed store samfunnsmessige konsekvenser.

OED ble etablert for å ivareta nye oppgaver med stor betydning for norsk samfunnsøkonomi, oljeressursene i Nordsjøen. Perioden 1960 – 1980 var en pionerperiode for oljevirkosomheten på norsk sokkel i Nordsjøen. 1960-tallet og 1970-tallet regnes som begynnelsen på "det norske oljeeventyret". Høsten 1962 søkte oljeselskapet Phillips om tillatelse til å gjøre geologiske undersøkelser i havområdene utenfor Norge. Phillips søkte i 1962 også om å få kjøpe hele den norske kontinentalsokkelen i brev til Trygve Lie.

Før opprettingen av Oljedirektoratet (OD) i 1972 var behandlingen av statlige kontinentalsokkelsaker lagt til Bergverkskontoret i Industridepartementet. Et kontinentalsokkelutvalg oppnevnt ved Kronprinsregentens res. 08.11.1963 bistod Industridepartementet i utarbeidelse av lover og bestemmelser. Ved kgl. res. 09.04.1965 ble Statens Oljeråd opprettet. Oljerådet bistod Industridepartementet som rådgivende organ

vedrørende undersøkelse etter og utnyttelse av undersjøiske petroleumsforekomster på sokkelen. I første konsesjonsrunde var Statens Oljeråd konsesjonsgivende myndighet. På grunn av stor økning i saksmengden ble det i 1966 opprettet et eget oljekontor i Industridepartementet.

En del av arkivmaterialet fra Statens Oljeråd og Kontinentalsokkelutvalget ble ved opprettelsen av OD i 1972, flyttet fra Industridepartementet til OD fordi det nye direktoratet trengte dette for å kunne utføre sine oppgaver. Arkivsakene ble aldri formelt overført til OD. Arkivene ble på et tidspunkt ordnet etter ODs arkivnøkkel. Materialet ble avlevert fra OD til Statsarkivet i Stavanger. De resterende dokumenter fra Statens Oljeråds arkiver inngår i Industridepartementets arkiv / Olje- og bergverksavdelingens arkiv.

13.03 1963 ble Norges statshøyhet over norsk kontinentalsokkel proklamert. Kun Kongen, det vil si regjeringen i statsråd, kunne gi tillatelse til leting og utvinning på norsk sokkel. Selskapene fikk tillatelse til å gjøre forundersøkelser det samme året. Undersøkelsestillatelsen ga blant annet rett til seismiske undersøkelser, men ikke boring.

I mars 1965 gjorde Norge en avtale med Storbritannia om deling av kontinentalsokkelen etter midtlinjeprinsippet. I desember samme år ble det gjort en tilsvarende avtale med Danmark.

Phillips fant de første drivverdige oljeforekomstene på Ekofiskfeltet før jul i 1969. Oljeproduksjonen i Nordsjøen tok til fra Ekofisk-feltet i 1971.

I 2013 startet produksjonen på den nye Ekofisk Sør-plattformen. Dermed kan Norges eldste felt fortsette å pumpe olje til 2050. Ekofisk er med andre ord det norske oljeeventyrets vugge.

I 1972 ble gassfeltet Frigg erklært drivverdig og produksjonen tok til seks år senere.

Oljesakene ble opprettet som et nytt saksområde i Industridepartementet på 60- og 70-tallet og ble et av hovedområdene i det nyopprettede Olje- og energidepartementet. Første konsesjonsrunde på norsk sokkel ble utlyst 13.04.1965. Letetillatelsene ble gitt av Industridepartementet frem til 1978 og av OED etter 1978.

Med hensyn til oljesaker må de siste årene i Industridepartementet og de første årene i OED kunne karakteriseres som pionervirksomhet. I denne perioden ble rutiner og saksbehandlingsprosesser etablert og fagkompetanse bygd opp. Den norske petroleumslovgivningen ble meislet ut og fastsatt i lover og forskrifter.

Oljesakene fra denne perioden er unike og har generelt høy bevaringsverdi.

Vassdragssakene var på 1960- og 70-tallet et gammelt saksfelt i Industridepartementet med etablerte saksbehandlingsprosesser. Frem til 1970-tallet hadde vassdragsutbygging og satsing på elektrisitet generelt hatt bred støtte i befolkningen og vært lite omdiskutert.

Rundt 1970 ble vassdragsutbyggingen langt mer omstridt og sakene fikk stor offentlig interesse. Dette gjaldt særlig utbyggingen av Mardøla og Alta-vassdraget som resulterte i Mardøla-aksjonen i 1970 og kampen om Alta-vassdraget i 1979- 81.

Folkeaksjonen la vekt på samenes rettigheter til land og vann i Finnmark. Den sivile ulydighetskampanjen førte til at anleggsarbeidene ble utsatt. Debatten engasjerte store deler av befolkningen. Det ble blant annet stilt spørsmålstegn ved om demokratiet fungerte når det gjaldt utbygging av vassdrag og kraftkrevende industri.

For første gang i norsk historie ble det reist rettssak for å prøve gyldigheten av et utbyggingsvedtak fattet av Stortinget.

Saken ble ført helt til Høyesterett, som erklærte at utbyggingsvedtaket var gyldig.

Det er viktig å dokumentere for ettertiden hvordan saker angående vassdragsutbygging ble håndtert av departementet i denne perioden. Både når gjelder vassdragssaker og oljesaker tilsier makrovurderingen en høy bevaringsverdi.

Nærings- og energidepartementets saksarkiv fra 1992-1996 dokumenterer hovedarbeidsområde som var å legge til rette for en samordnet og helhetlig energi- og næringspolitikk. Konesjonstillatelser utgjorde en viktig del av departementets vedtak og ble gitt både til oljesektoren, energisektoren og næringsliv (industrikonesjoner, erverv). Saksbehandlingen har hatt stor betydning for norsk industri og næringsliv og samfunnsutvikling. Arkivmaterialet bør derfor bevares for ettertiden for å dokumentere Nærings- og energidepartementets rolle i samfunnet og samfunnsutviklingen.

Fra 1997 fikk igjen Olje- og energidepartementet ansvaret for utformingen av norsk olje- og energipolitikk samt å forberede og ta stilling til konkrete olje- og energisaker. Saksarkivet dokumenterer utviklingen på olje- og energisektoren og har stor samfunnsmessig betydning.

Det er foretatt arkivbegrensning i Industridepartementets arkiv under ordningsarbeidet utført av Riksarkivet etter 22.07.11.

De øvrige arkivdelene er under ordning og vil arkivbegrenses i ordningsarbeidet etter Arkivforskriftens retningslinjer. Ordningsarbeidet beregnes ferdig innen utgangen av 2018.

F-2 Informasjonsverdi

Arkivmaterialet omfatter en pionerperiode for oljesakene og dokumenterer starten på den norske oljealderen.

For vassdragssakene dokumenteres store utbyggingssakene som Mardøla og Alta-vassdraget, de første folkeaksjonene mot utbyggingsprosjekter og rettssak om gyldighet av utbyggingsvedtak fattet av Stortinget.

Arkivmaterialet fra NOE dokumenterer 4 år med en felles industri og energipolitikk. Arkivene vil være verdifulle for å belyse norsk nærings- og energihistorie.

F-3 og F-4 Rettigheter og plikter for personer, virksomheter og arkivskaper

Departementet fattet mange enkeltvedtak og ga tillatelser til mange selskaper og enkeltpersoner, f.eks. vassdragskonsesjoner, oljeutvinningstillatelser, industrikonsesjoner og avtaler. Arkivmateriale som er dannet i forbindelse med konsesjonstillatelser, erverv og avtaler kan være juridisk bindende over lengre perioder for både departement, selskaper og enkeltpersoner. Departementet har derfor også et administrativt behov for tilgang til tidligere saksbehandling.

For saker hvor ID, NOE eller OED har vært øverste klageorgan eller har fattet prinsipielle avgjørelser, dokumenterer saksdanningen varige konsekvenser for virksomheter, enkeltpersoner og befolkningen.

Konklusjon

Papirarkivene dokumenterer departementets rolle i samfunnsutviklingen og norsk samfunnsøkonomi i en periode da det norske oljeeventyret startet. Utformingen av norsk petroleumslovgivning og utvinningstillatelser til oljeselskap utgjør viktige deler av arkivene. Arkivene dokumenterer også norsk energiforvaltning, vassdragsutbyggingen og energisektorens utvikling og betydning i Norge. Arkivmaterialet er unikt og bevares i sin helhet. Materialet har høy dokumentasjonsverdi, informasjonsverdi og stor betydning for personers, virksomheters og departementets rettigheter og plikter i lang tid.

Vurdering av enkeltarkiv

Olje- og bergverksavdelingens arkiv i 1965 - 1978 (ID)

Olje- og bergverksavdelingens arkiv ble overført fra Industridepartementet til OED I i 1978.

Materialet består av et saksarkiv ordnet etter arkivnøkkel og tilknyttede registre og kopibøker. Kopibøkene fra Bergverkskontoret frem til 1969 er tidligere avlevert til Riksarkivet.

En del oljesaker fra perioden 1965-1969 er også avlevert. Arkivet er ordnet etter Oljekontoret arkivnøkkel fra 1973. Arkivnøkkelene var i bruk frem til 1979, da det ble utviklet en ny arkivnøkkel for oljesakene i det nyopprettede Olje- og energidepartementet.

Olje- og bergverksavdelingens arkiv omfatter hovedsakelig oljesaker fra 1965-1978, men arkivet inneholder også enkeltdokumenter av eldre dato blant annet fra tidlig 50-tall.

Arkivet omfatter også saker skapt av Olje- og energidepartementet i perioden mellom opprettelsen av departementet i 1978 og innføringen av ny arkivnøkkel i 1979.

Frem til Ekofisk-funnet i 1969 dreide oljesakene seg om utvinning av olje på Svalbard (oljefunn på land) og leting etter olje på den norske sokkelen.

Det er lite rutinesaksbehandling innen oljesaksfeltet i perioden 1965 til 1978. Olje og gass ble et nytt fagfelt i Norge og i departementet i denne perioden. Rutiner, saksbehandlingsprosesser og lovverk ble også etablert i denne perioden. Generelt har materialet høy bevaringsverdi.

Landarkivene inneholder informasjon om andre lands oljepolitikk, taler holdt i ulike lands nasjonalforsamlinger, oversettelser av fagrapporter med mer. Dokumentene ble sendt fra norske ambassader i utlandet til Olje- og energidepartementet. Mye av informasjonen er rundskriv som er sendt til mange departementer.

Selskapsarkivene inneholder selskapspresentasjoner, summariske møter fra selskaper uten utvinningstillatelse, forespørsler om informasjon om nye forskrifter, regelendringer med mer.

Utenlands petroleumslovgivning utgjør en liten serie med en samling rapporter som ble brukt i arbeidet med å lage norsk petroleumslovgivning.

I begge tilfellene er materialets informasjonsverdi lav, men landarkivene sier noe om hvordan departementet innhentet informasjon og arbeidet. Det dokumenterer også utenlandsk lovgivning som dannet grunnlaget for utformingen av norsk petroleumslovgivning.

Selskapsarkivene sier noe om hvordan selskapene arbeidet for å få utvinningstillatelser og for å komme i betraktning i konsesjonsrundene.

Landarkivene, selskapsarkivene og utenlands oljelovgivning bør bevares.

Vassdragsavdelingens arkiv 1965 - 1978 (ID)

Arkivet består av mange små serier. En stor del av sakene er forarbeider til kongelige resolusjoner, stortingsmeldinger eller uttalelser i forbindelse med lovarbeid som bør bevares for ettertiden. Disse sakene utgjør to av de største seriene i arkivet med forholdsvis ensartete saker.

Foruten disse sakene finnes det tre store serier; kraftledninger (konsesjonssaker og ekspropriasjonssaker), kraftleie og vassdragsutbygginger og -reguleringer. Både sakene om kraftledninger og vassdragsutbygginger bør bevares for ettertiden fordi mange av

avgjørelsene var omstridt i samtiden, mye debattert og i enkelt tilfeller også resulterte i folkeaksjoner. Avgjørelsene kan også være juridisk bindende for mange år.

Arkivet inneholder også bokser med opplag av trykte tillatelser, her bevares et arkiveksemplar i Riksarkivet.

Utredningsavdelingens arkiv 1965 - 1978 (ID)

Dette er et sakarkiv uten journaler og kopibøker. Disse er avlevert fra Industridepartementet.

Arkivet inneholder saksdokumenter vedr NARS, Nordisk kontaktorgan for atomenergispørsmål NKA, JEEP II komiteen, EURATOM, OECD, Atomlovkomiteen, Halden project, IEA og IAEA.

Det er et forholdsvis lite arkiv som inneholder få serier. Innen hver serie er det materiale som er ren informasjon som kan arkivbegrenset, men som kan være vanskelig å skille ut. De samme seriene inneholder også saksbehandling i form av korrespondanse og forarbeider til stortingsproposisjoner med mer som bør bevares. Bokser som kun inneholder mangfoldiggjort materiale bør arkivbegrenses. Bokser med blandet innhold bevares fordi det er for ressurskrevende å gå gjennom alle boksene.

Arkivet viser hvordan utredningsarbeidet ble gjort i departementet og det er usikkert om det er redundans i andre arkiver. Utredningsavdelingens arkiv bør bevares.

Rapportarkiv

Rapportarkivet ble opprettet i 1979 (OED I) og avsluttet i 1993 (NOE). Serien består bl.a. av store vedlegg til brev mottatt fra oljeselskapene. Dette omfatter feltutviklingsplaner, konsekvensutredninger, plan for utbygging og drift (PUD), tekniske vedlegg til PUD og tekniske rapporter av forskjellig typer. Rapportarkivet inneholder i tillegg budsjettrapporter, årsrapporter fra kraftselskap, rapporter fra OD og NVE og andre rapporter.

Fra starten ble serien ordnet etter arkivnøkkel, men ordningen ble senere endret til løpenummer. Det er foretatt arkivbegrensning i serien hvor tekniske rapporter er kassert ut fra at OD har bevaringsplikt for tekniske rapporter. Det er delvis gjennomført tilbakeføring av vedleggene til arkivsakene og videre tilbakeføringsarbeid var i gang da terroren rammet 22.07.11. Det er foretatt kassasjon iht. Bevarings- og kassasjonsregler for staten og arkivforskriften om arkivbegrensning.

Serien er en del av departementets saksarkiv som pga fysisk form og plasshensyn ble skilt ut i en egen serie. Verdivurderingene F1, F2, F3 og F4 for materialet er de samme som for OED

I og NOE arkivperiodene. Bevaringsanbefaling er i sammendraget tatt inn under NOE ettersom arkivmaterialet dekker både OED og NOE arkivperiodene.

Rapportarkivet bevares fordi rapportene er vedlegg til sakarkivet.

Arbeidsgruppen for konsekvensutredninger av petroleumsvirksomhet (AKUP) 1985 – 1996

På bakgrunn av St meld nr 80 (1983-84) tok Olje- og energidepartementet initiativ overfor Fiskeridepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet og Miljøverndepartementet til å nedsette en interdepartemental arbeidsgruppe. Gruppen skulle foreslå overfor Olje- og energidepartementet hvilke utredninger som kunne gjennomføres for Troms II og Møre I for å bedre beslutningsgrunnlaget ved vurdering av åpning av disse områdene, og hvilke utredninger som kunne være aktuelle i forbindelse med åpning av andre områder på lengre sikt.

Arbeidsgruppen ble oppnevnt av Olje- og energidepartementet 25. 04.1984 i samråd med Miljøverndepartementet, Fiskeridepartementet og Kommunal- og arbeidsdepartementet. Arbeidsgruppen som først het AKU og underveis endret navnet til AKOL, bestod av 9 medlemmer med representanter fra Olje- og energidepartementet, Miljøverndepartementet, Fiskeridepartementet, Kommunal- og arbeidsdepartementet, Havforskningsinstituttet, Statens forurensningstilsyn og Oljedirektoratet. To fra Olje- og energidepartementet var sekretærer for gruppen. Fordi Troms II og Møre I skulle vurderes inkludert i 10 konsesjonsrunde prioriterte arbeidsgruppen å utarbeide et utredningsprogram for disse områdene. Utvalgets rapport om dette ble lagt fram for Olje- og energidepartementet i september 1984, og arbeidsgruppen ble deretter avviklet.

På bakgrunn av St meld nr 79 (1984-85) Om lete- og basevirksomhet mv ble det vedtatt å sette i gang et arbeid med å konsekvensutrede Barentshavet syd, Troms II, Troms III og sydlige del av Finnmark vest. I denne forbindelse ble det etablert en ny arbeidsgruppe, AKUP, med hovedsakelig samme mandat som den første gruppen.

AKUP bestod av representanter fra Olje- og energidepartementet, Miljøverndepartementet, Fiskeridepartementet og Kommunal- og arbeidsdepartementet. Representanter for andre organer har møtt i AKUP etter behov. Dette gjelder direktorater og andre organer underlagt departementene, Oljeindustriens landsforening og forskningsmiljøer.

I St meld nr 26 (1993-94) Utfordringer og perspektiver for petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen nevnes 13 institusjoner som medlemmer i AKUP, og alle framstår som selvstendige medlemmer av AKUP. Utover de fire departementene nevnes Statens

forurensingstilsyn, Norsk polarinstitutt, Direktoratet for naturforvaltning, Fiskeridirektoratet, Havforskningsinstituttet, Oljedirektoratet, Det norske meteorologiske institutt, Oljeindustriens landsforening og representanter for forskningsmiljøene i Tromsø. Noen av departementenes underliggende virksomheter som deltok i AKUP, var også oppdragstakere for prosjekter. Dette gjaldt f.eks. Havforskningsinstituttet, Norsk polarinstitutt og Det norske meteorologiske institutt. Det samme gjaldt forskningsdelen av Direktoratet for naturforvaltning før denne ble skilt ut som egen stiftelse (NINA) i 1988.

AKUPs virksomhet varte frem til 1996 og har vært knyttet til konsekvensutredninger for følgende områder på norsk kontinentalsokkel:

- Troms II og Møre I
- Barentshavet syd, Troms II, Troms III og sydlige del av Finnmark vest
- Norskehavet og Vøringplatået (Midt-Norge)
- Nordsjøen øst for 7° Ø (Skagerrak)
- Isfylte områder i Barentshavet (Barentshavet nord).

Konsekvensutredningene har sin bakgrunn i lov om petroleumsvirksomhet av 1985 nr 11, § 7, som bestemmer at før det fattes beslutning om å åpne nye områder på kontinentalsokkelen med sikte på å tildele utvinningstillatelser eller å iverksette leteboring, skal det finne sted en avveining av de ulike interesser som gjør seg gjeldende i det aktuelle området.

Konsekvensutredningsarbeidet for de ovennevnte havområdene har i perioden 1986-96 omfattet til sammen ca 170 utredninger med en samlet kostnad på vel 90 millioner kroner.

Virksomhet og organisering

Olje- og energidepartementet hadde sekretariatet og lederen for arbeidsgruppen. Konsekvensutredningsarbeidet/AKUP arbeidet har vært finansiert over OEDs budsjett. I evalueringsrapporten om AKUP fra Statskonsult, Rapport nr 1998:17 Interdepartementalt samarbeid – rådgivning eller konsensus ?, beskrives arbeidet slik:

“Arbeidet med konsekvensutredninger i Olje- og energidepartementet var lagt til et sekretariat med 1-2 personer i en seksjon i Olje- og gassavdelingen. Fra 1988 til 1991 var lederen av sekretariatet, som også ledet AKUP, innleid som ekstern bistand fra Det norske meteorologiske institutt. Fra 1991 var personene i sekretariatet ansatt i departementet og underlagt linjen på vanlig måte. De hadde som oppgave å utføre departementets saksbehandling knyttet til utredningene, dvs å behandle utredningsprogram, utlyse oppdrag, bestille og følge opp utredninger,

ha kontakt med berørte departementer bl a gjennom AKUP, kontakt med fagmiljøer gjennom AKUP, styringsgruppene og egne konferanser, og å bestille, følge opp og sørge for høring av konsekvensutredningsrapportene. Sekretariatet stod for innkalling og ledelse av AKUP-møtene, deriblant å sende ut sakspapirer og referater. Sekretariatet stod også for kontakten mellom styringsgruppene og AKUP, bl a når det gjaldt å oversende forslag til prioritering av utredninger. Sekretariatet hadde på denne måten både en slags lederrolle og en sekretærrolle i AKUP.”

Arkivmaterialet om organisering og saksbehandlingen inngår i departementets saksarkiv. Utredningene/rapportene er bevart som egen arkivserie, AKUP rapporter og AKUP relaterte bakgrunnsrapporter. Rapportserien dekker både arkivperiodene OED I og NOE . Rapportserien bevares som egen serie som viser petroleumslovens utredningsplikt og AKUPs konsekvensutredningsarbeid. Konsekvensutredningene har hatt betydning for beslutninger om åpning av nye områder på kontinentalsokkelen.

F-1 Dokumentasjonsverdi

AKUPs konsekvensutredninger dokumenterer viktige sider ved norsk oljepolitikk og beslutningsgrunnlaget ved åpning av nye områder. AKUPs oppgave var bl.a. å vurdere de miljømessige virkningene av en eventuell petroleumsvirksomhet, vurdere mulig fare for forurensing, samt de økonomiske og sosiale virkninger som virksomhet kan ha for andre næringsinteresser og for tilstøtende distrikter.

F-2 Informasjonsverdi

Materialet hadde verdi som beslutningsgrunnlag for å tildele utvinningstillatelser på norsk kontinentalsokkel. Utredningene har historisk verdi ved nye vurderinger av områder som tidligere er utredet.

F-3 og F-4 Rettigheter og plikter for personer, virksomheter og arkivskaper

Utredningene er grunnlagsmateriale for utbygging av områder på norsk kontinentalsokkel og tildeling av utvinningstillatelser til selskaper.

Utredningene viser også samfunnsmessige og miljømessige konsekvenser i forhold til utbygging av sokkelen.

Konklusjon

Konsesjonsutredningene har stor historisk verdi og dokumenterer norsk oljepolitikk.

Rapportene gir også et bilde på avveining av de ulike interesser som gjør seg gjeldende ved en utbygging av sokkelen. AKUPs utredningene bevares.

Sleipnerarkivet - arkivmateriale etter Sleipner forsikringsoppgjøret fra Arntzen, Underland & Co ans Advokatfirma 1996

Sleipnerarkivet er arkivmateriale mottatt fra Arntzen, Underland & Co ans Advokatfirma etter Sleipner ulykken og påfølgende forsikringsoppgjør.

23.08.1991 sank betongunderstellet til Sleipner A-plattformen på 200 meters dyp i Gandsfjorden utenfor Stavanger. Årsaken var feilkonstruksjon. Ingen mennesker ble skadet, men det ble en kostbar lærepenge for staten og Norwegian Contractors som bygde plattformen.

Staten og Esso var selvassurandør i forsikringsoppgjøret mot Norwegian Contractors (NC). Forsikringsaken ble løst ved at staten i 1996 aksepterte et forlikforslag fra Aker (som overtok NC). Et forhandlingsutvalg med representanter fra OED/NOE og Finansdepartementet forhandlet med Norwegian Contractors. Staten ved OED/NOE var representert av Arntzen, Underland & Co ans Advokatfirma.

Arkivmaterialet fra advokatfirmaet etter rettsaken i 1996 må ses i sammenheng med departementets egen saksbehandling av Sleipner havariet.

F-1 Dokumentasjonsverdi

Materialet dokumenterer forsikringsoppgjøret etter Sleipner-havariet i 1991 fra statens side og utfyller departementets egen saksbehandling. Havariet ble en dyr ulykke og fikk konsekvenser for måten betongplattformer bygges.

F-2 Informasjonsverdi

Arkivserien har utfyllende informasjonsverdi når den ses opp mot departements saksbehandling av Sleipner saken.

F-3 og F 4 Rettigheter og plikter for personer, virksomheter og arkivskaper

Dokumenterer statens rolle i forsikringsoppgjøret etter Sleipner havariet.

Konklusjon

Sleipnerarkivet bevares som selvstendig arkiv fra Arntzen, Underland & Co ans Advokatfirma.

Petroleumsprisrådet PPR 1978 – d.d.

Petroleumsprisrådet (PPR) ble opprettet ved kgl. resolusjon av 19.02.1976 under Departementet for industri og håndverk og er i dag et permanent utvalg under Olje- og energidepartementet. OED er fast sekretariat for PPR.

Basert på salgsdataene om råolje, kondensat og våtgass som samles inn, utarbeider PPR-sekretariatet hvert kvartal forslag til normpriser for Petoleumsprisrådet. Normprisene brukes til likning av oljeselskapene på norsk sokkel.

Rådet skal etter Kongens eller Olje- og energidepartementets nærmere bestemmelse fatte vedtak om fastsettelse av foreløpige og endelige normpriser eller avgi rådgivende uttalelser til departementet vedrørende normprisfastsettelse.

Normprisene reguleres etter Forskrift om fastsetting av normpriser. PPR innhenter informasjon fra en rekke kilder, inkludert selskapene på sokkelen. De fastsatte normprisene kan klages inn for Olje- og energidepartementet innen 30 dager.

PPR-arkivmaterialet inngår i departementets saksarkiv, men ble fra 2002 journalført i egen journalenhet. Ved overgang til elektronisk arkiv i 2008 ble det opprettet en egen arkivdel og journalenhet i arkiv- og saksbehandlingssystemet for PPR-sekretariatets saker. Dokumenter vedr saksbehandling av normpriser journalføres i arkiv- og saksbehandlingssystemet. Dokumenter fra PPR til OED journalføres i OEDs ordinære saksarkiv.

PPR bruker eget fagsystem for innsamling av salgsdata for råolje, våtgass og kondensat.

Fra starten og frem til 2008 ble innrapporteringene mottatt i papir og ble manuelt registrert i fagsystemet (NGL/Oljebasen/PPRbasen/Contango) av PPR-sekretariatet. Rapporteringen skjer nå elektronisk og går inn i fagsystemet Contango som har overtatt for PPR-basen, uten journalføring. Riksarkivet har fattet vedtak om bevaring av PPR basen. Se vurdering under fagsystem.

F-1 Dokumentasjonsverdi

PPR-arkivet dokumenterer utviklingen av normprisene og normprisarbeidet i departementet, og PPR-sekretariatets saksbehandling av normpriser.

F-2 Informasjonsverdi

Innrapporteringene har moderat informasjonsverdi enkeltvis, men samlet har de en informasjonsverdi og kan være av interesse for forskning.

F-3 og F 4 Rettigheter og plikter for personer, virksomheter og arkivskaper

Normprisene har stor betydning for likningen av oljeselskapene.

Konklusjon

Arkivmaterialet bevares som dokumentasjon på PPRs virksomhet og utviklingen innen normprisarbeidet.

Sivilforsvarsnemnda for drivstofforsyningen (SFND)

Sivilforsvarsnemnda for drivstofforsyningens arkiv utgjør et separat arkiv og egen arkivserie.

Nemnda ble opprettet ved lov av 31.03.1949 nr 3 om bygging og sikring av drivstoffanlegg.

I henhold til loven skulle Kongen oppnevne en sivilforsvarsnemnd for drivstofforsyningen.

Loven ble endret i 1998 jfr. Ot prp nr 52 (1997-98) og ordningen med sivilforsvarsnemnd for drivstofforsyningen ble avskaffet.

Lov om bygging og sikring av drivstoffanlegg ble i 1949 fremmet av Forsvarsdepartementet og nemnda var underlagt dette departementet. Fra 1961 ble ansvaret for nemnda overført til Handelsdepartementet. Fra da av har hovedformålet vært å sikre kommersielle lagre mot skade ved krigshandling og sabotasje.

Ved opprettelsen av Olje- og energidepartementet i 1978 ble ansvaret for SFND overført til OED.

SFND var et rådgivende organ for OED fra 1978 til nedleggelsen i 1998. Det ga råd om tiltak som kunne bidra til å sikre landets beholdning av drivstoffer, f.eks ved at staten bidro finansielt ifm bygging av drivstoffanlegg, slik at tilleggs kapasiteter for lagring av drivstoffer ble bygd (Ekebergtank, Gangsåstank og Namsen) eller foresto bygging av hele anlegget (Humla). Beslutningsprosessen om tiltak skulle iverksettes eller ikke lå i OED.

Arkivmateriale fra SFND ble avlevert til Olje- og energidepartementets Oljeberedskapsseksjon som overordnet departement i 1993 og 1997 før nemnda ble nedlagt i 1998. Oppgaver og myndighet som var tillagt SFND ble overført til OED.

Arkivet inneholder arkivmateriale fra perioden 1949-1993. Materialet inneholder også arkivnøkkel og lister over innhold.

Ordningen er inndelt etter objekt/emne pr anlegg samt generelt om SFND.

Humla-anlegget er nedlagt og sanert. Ekebergtank, Gangsås og Namsen er fortsatt i kommersiell drift, men OED har ikke eier-/driftsinteresser i noen av dem.

Arkivet inneholder delvis sikkerhetsgraderte dokumenter og har vært lagret i hvelv. Arkivmaterialet har muggsopp pga fukt i hvelvet det har vært oppbevart i. Materialet er tørket før avlevering og ordning av Riksarkivet som del av flyttingen av OEDs arkiver etter 22.07. 2011. Dokumentene er fortsatt i regjeringskvartalet og inneholder fortsatt muggsopp.

F-1 Dokumentasjonsverdi

SFNDs saksbehandling var utredende, og saksbehandlingen var en konsekvens av politiske vedtak eller trinn på veien mot politiske vedtak. Som i alt annet beredskapsarbeid måtte skjønn i noen grad benyttes som premisser.

Arkivet dokumenterer utviklingen innen drivstofforsyningen fra etterkrigsårene og til nedleggelse. Arkivmateriale kan også finnes i Forsvarsdepartementets og Handesedepartementets arkiver.

F-2 Informasjonsverdi

Materialet har moderat informasjonsverdi som utredende saksbehandling. Det kan ha historisk interesse for forskning på den kalde krigen og hvilke tiltak denne drev frem hos norske myndigheter (totalforsvarskonseptet).

F-3 og F 4 Rettigheter og plikter for personer, virksomheter og arkivskaper

Dokumenterer virksomheten til SFND. Deler av materialet er sikkerhetsgradert, men materialet er delvis så gammelt at det kommer inn under regelverket for automatisk avgradering. Sikkerhetsmessige hensyn tilsier avgradering, men noen av drivstoffanleggene drives fortsatt kommersielt (Ekebergtank, Gangsås og Namsen) slik at opplysninger om kapasitet av cisterner og ev. tegninger av anlegg kan være sensitive.

Konklusjon

Arkivet bevares som selvstendig SFND-arkiv som dokumentasjon på nemndas virksomhet og utviklingen innen drivstofforsyningen fra etterkrigsårene til 1998. Det er imidlertid uavklarte spørsmål knyttet til videre behandling av dokumentene med muggsopp, blant annet når det gjelder kostnader.

Bevarings- og kassasjonsvurdering på overordnet nivå for Olje- og energidepartementet med forløpere – elektronisk arkiv

Ordning og departementets rolle

Olje- og energidepartementets hovedoppgave er å tilrettelegge en samordnet og helhetlig energipolitikk. Det er et overordnet mål er å sikre høy verdiskaping gjennom effektiv og miljøvennlig forvaltning av energiressursene.

”Uten god konkurransevne, effektiv ressursbruk og lønnsomhet i energisektoren skapes ikke de arbeidsplasser og inntekter som er nødvendige for å sikre velferd og sysselsetting. Energipolitikken må legges opp slik at man innenfor miljømessig forsvarlige rammer, best mulig utnytter den samlede tilgangen på arbeidskraft, kunnskap, kapital og naturressurser. Som sekretariat for den politiske ledelse vil departementets mål utvikle seg med regjeringens energipolitiske målsettinger som blant annet er gjengitt i aktuelle meldinger og proposisjoner til Stortinget.” (OEDs nettside mars 2013)

Som sekretariat for den politiske ledelsen gir departementet faglige råd til statsråden og regjeringen på det energipolitiske området og bistår i utarbeidelsen av dokumenter til Stortinget.

F-1 Dokumentasjonsverdi

Arkivmaterialet i OEDs elektroniske arkiv fra 2008 - er kompleks, av utredende og besluttende karakter. Materialet har som papirarkivene oppstått på et høyt beslutningsnivå i tilknytning til den politiske ledelse. Arkivet dokumenterer OEDs overordnede ansvar for norsk energipolitikk.

Saksbehandlingen og arkivmaterialet har stor samfunnsmessig betydning.

Riksarkivaren har i brev av 09.11.2010 fattet vedtak om bevaring for OED på rapporter og annen dokumentasjon som blir oversendt fra Petoro AS til OED ettersom Petoro AS ikke er underlagt arkivloven og ikke avleverer sitt arkivmateriale. Petoro AS er et statlig aksjeselskap under OED som ivaretar statens direkte økonomiske engasjement på den norske kontinentalsokkelen. For å belyse statens rolle som rettighetshaver på kontinentalsokkelen, er det av stor forskermessig og kulturell interesse å bevare materiale som er skapt av Petoro AS.

F-2 Informasjonsverdi

Arkivmaterialet berører alle sider av norsk energipolitikk fra vannressurser, energibruk, klima- og miljøpolitikk til petroleumsvirksomhet. Politikk utvikles over tid, og arkivet gjenspeiler skifter og utvikling innen energipolitikken. Materialet viser hvordan norsk oljeutbygging på sokkelen utvikler seg og dens betydning for det norske samfunnet.

F-3 og F 4 Rettigheter og plikter for personer, virksomheter og arkivskaper

Departementet fatter mange vedtak som har betydning for enkeltpersoner og virksomheters rettigheter og plikter. Det gis konsesjoner til både vassdragsutbygging til selskaper og enkeltpersoner (småkraftverk). Oljeselskaper gis utvinningstillatelser til petroleumsvirksomhet (undersøkelse etter petroleum, leteboring og utvinning av petroleum innenfor det området som omfattes av tillatelsen). Dette er dokumenter som har høy bevaringsverdi. Departementet har et også administrativt behov for tilgang til tidligere saksbehandling.

Konklusjon

Arkivet dokumenterer energipolitikkenes betydelig rolle i det norske samfunnet og norsk samfunnsutvikling under OEDs ansvarsområde. Departementets oppgave er utforming av en energipolitikk slik at man innenfor miljømessig forsvarlige rammer, best mulig utnytter den samlede tilgangen på arbeidskraft, kunnskap, kapital og naturressurser. Olje- og energisektoren har bidratt til store verdier i norsk økonomi og næringsliv. Sektoren har skapt sysselsetting og næringsutvikling.

Saksbehandlingen er i stor grad utredende og besluttende på et høy beslutningsnivå. Den har store konsekvenser for verdiskapningen i norsk samfunnsutvikling. Ekspederende oppgaver i saksbehandlingen er betydelig redusert eller er overtatt av underliggende etater. Materialet er unikt og har liten redundans på høyeste nivå med underliggende etater.

Olje- og energidepartementets elektroniske arkiv bevares etter at det er foretatt arkivbegrensning og kassasjon i henhold til Felles bevarings- og kassasjonsbestemmelser for statsforvaltningen.

Fagsystemer

PETRA/MIME (ca 1995 – d.d.)

MIME er et modellerings- og analyseverktøy levert av Rystad Energy som ble tatt i bruk fra 2009. Systemet hadde en forløper i PETRA som ble tatt i bruk på midten av 1990-tallet og frem til 2009. Systemeier er Seksjon for analyser og infrastruktur (AI).

Verktøyet brukes til beregninger og modellering av prosjekt- og selskapsøkonomiske data til utarbeidelse av prognoser for petroleumsvirksomhet på norsk sokkel. Dette gjelder primært prognosetall for skatteinntang, men indirekte også andre relevante økonomiske størrelser.

MIME brukes i hovedsak til å utarbeide prognoser for nøkkeltall i forbindelse med budsjetttrundene (nasjonalbudsjett og revidert nasjonalbudsjett – NB /RNB). Oversendelse av disse dataene/rapportene til Finansdepartementet blir registrert i arkivsystemet, med tilhørende avviks- og forløpsnotat fra forrige rapportering, markedsrapporter og utfyllende rapport fra Oljedirektoratet (OD) om datagrunnlaget.

Med bakgrunn i NB/RNB rundene, brukes også systemet som et verktøy for løpende analyser av sokkelaktivitet, primært gjennom bruk av analyseverktøyet Cube Browser.

Systemet har også en database for historiske data som er en gjengivelse av all grunnlagsdata fra Oljedirektoratet. Den historiske databasen har altså ikke prosessert data (skatteberegninger), men brukes til generell faktaformidling og analyser på sokkelaktivitet.

Grunnlagsdata (som kommer fra Oljedirektoratet, Finansdepartementet (FIN), OED og selskapene) blir ikke registrert i arkivsystemet, men er delvis direkte gjengitt i oversendelsen til Finansdepartementet og tilhørende rapporter. All grunnlagsdata blir lest inn i programmets database og kan hentes frem hvis ønskelig. Samtidig legges disse dataene i den historiske databasen.

All data, både grunnlagsdata og prosessert data, fra PETRA og MIME er ivaretatt. Forskjellen er at i MIME lagres dette på en database, mens i Petra var det ikke noe system for dette (input og output fra PETRA ligger lagret som egne filer i NB/RNB filmappene til AI-seksjonen).

Hvorvidt dette er unik data kommer litt an på hvilken type data det er:

Grunnlagsdata: Grunnlagsdata blir tatt vare på i MIME, men dette er data som OD eier, publiserer og arkiverer. Samtidig vil annen grunnlagsdata (f.eks makroforutsetninger) være gjengitt i budsjettene. Økonomiske selskapsdata vil også være offentlig tilgjengelig i selskapets årsrapporter etc.

Historiske data: Datagrunnlaget for historiske nøkkeltall har verdi for ettertiden. I den historiske databasen ligger det ikke prosessert data, så all informasjon her er kopi av det som finnes i ODs arkiver/databaser.

Prosessert data kan være av interesse for fremtiden, men det eneste som er unikt med Petra/MIME er skatte- og avgiftsinntekter. Dette er input til Finansdepartementet og deres budsjettarbeid og er trolig bevart der. Det datamaterialet vi produserer med MIME/Petra, må således tolkes som mellomregninger ift det endelige budsjettet, som inneholder både langsiktige og kortsiktige prognoser for sokkelen. PETRA/MIME har også vært under en kontinuerlig utvikling/oppgradering siden systemene ble implementert. Tidligere prognoser/prosessert data fra OED er derfor gjenstand for feilberegninger og unøyaktigheter.

Utover dette produseres det ikke informasjon eller dokumenter som vil ha verdi for ettertiden.

Det foregår ikke saksbehandling direkte i systemet, men rapportene/prognosene som systemet genererer er grunnlaget for rapportering av økonomiske størrelser fra petroleumsvirksomheten i forbindelse med budsjettundene (NB/RNB). Ved utarbeidelse av prognoser til budsjettundene, mottar OED grunnlagsdata fra OD, Finansdepartementet, selskapene som operer på norsk sokkel og internt i OED.

Fra OD mottas prosjektdata, tariffinntekter og kostnader, eiermatrise, arealavgift, letekostnader og andre data. Dette er data som delvis baserer seg på innmeldinger fra operatørene på norsk sokkel ifm NB/RNB rundene. Denne typen data arkiveres hos OD, samtidig som det går inn i den historiske databasen til MIME.

Fra selskapene mottar OED økonomiske selskapsdata som har betydning for kortsiktige skatteberegninger. Selskapsrapporteringen er lovpålagt jf. §50a. i Forskrift til lov om petroleumsvirksomhet. Denne typen innrapportering skjer gjennom License2Share, som leveres av EPIM. Selskapsrapporteringen journalføres ikke i arkivsystemet.

Finansdepartement leverer makroforutsetninger og langsiktige prisbaner. OED utarbeider selv prognoser for kortsikt prisutvikling på olje, gass, kondensat og NGL, samt budsjetterte inntekter og utgifter til Statens Direkte Økonomiske Engasjement (SDØE).

Det samlede datagrunnlaget bruker MIME til å beregne prognoser for fremtidige skatteinntang til Staten, netto kontantstrøm fra sokkelvirksomhet etc. Samtidig er mye av nøkkeltallene fra grunnlagsdataene gjengitt. Resultatet presenteres i generiske rapporter, som Finansdepartement bruker i sitt budsjettarbeid. Dette inkluderer blant annet produksjon, skatteinntang og kostnader.

Ved levering av første tallsett til Finansdepartementet skrives det et avviks- og forløpsnotat som beskriver endringer i forhold til siste rapportering (siste budsjettunde). Dette utarbeides dels på bakgrunn av rapporten OD utarbeider i forbindelse med årlig oppdatering av ressursgrunnlaget og innmeldinger fra operatørene på norsk sokkel. Frem til ferdigstilling av budsjettene, er det vanlig med flere modellberegninger/prosesseringer da forutsetningene endrer seg underveis og ny informasjon tilkommer.

Systemet er ikke et register i forhold til saksbehandling, men MIME lagrer både grunnlagsdata for hver budsjettunde og prosessert data på hhv. en SQL- og OLAP-database. Grunnlagsdata og prosessert data blir lagret iht. hvilken budsjettunde det dreier seg om. Prosessert data fra tidligere runder ligger således alltid tilgjengelig i OLAP- databasen (online analytical processing), og kan hentes frem enten ved direkte å generere rapporter i Excel, eller gjennom å bruke Cube Browser. Siden MIME først ble tatt i bruk i forbindelse med NB2011, kan vi ikke hente data i MIME før denne budsjettunden. I PETRA ble data ikke automatisk lagret, og både grunnlagsdata og prosessert data ligger derfor i mappestrukturen til AI-seksjonen.

Systemet har ingen automatisk journalføringsfunksjon. Genererte dokumenter som følge av bruk av analyseverktøyet MIME lagres i arkivsystemet, i tillegg til relevante grunnlagsdokumenter og beskrivelser. Det har ikke vært praksis at prosessert data fra Petra blir journalført.

Systemet inneholder informasjon om alle relevante faktorer på norsk sokkel som påvirker skatteinntangen på norsk sokkel. Grunnlaget for denne informasjonen er som beskrevet i punkt 2c. Informasjonen inkluderer blant annet;

Alle typer kostnader (CAPEX, OPEX og EXPEX)

Produksjonsvolumer (olje, gass, kondensat og NGL)

Skatte- og avgiftsberegninger

Makroforutsetninger

Eierstruktur på norsk sokkel

Ved hjelp av Cube Browser, kan overstående data brytes ned og systematiseres.

Det unike med systemet er at skatteberegningene gjøres på grunnlag av et såpass omfattende datamateriale. Prognoser for skatt og avgifter fra petroleumsvirksomheten,

som beskrevet i rapportene oversendt til Finansdepartementet, er i så måte unik. Dette er likevel bare mellomregninger ift hva som endelig blir utgitt i budsjettene, da Finansdepartementet har egne modeller for å beregne skatt og andre relevante størrelser fra petroleumsvirksomheten. Annen informasjon er ikke unik, da dette er data OD og FIN utgir og arkiverer selv.

Datagrunnlaget som oversendes Finansdepartementet i forbindelse med budsjettundene er på aggregert nivå. Prosessert data i OLAP-databasen derimot fungerer som en avansert pivottabell, og utover de rapportene som oversendes Finansdepartementet, kan data struktureres etter mange nøkler. Dette er blant annet prosjektnavn, ODs prosjekt-ID, selskap, operatør, område, prosjekttype, ressursklasse etc. Med unntak av skatt og avgiftsberegninger vil slik strukturering av informasjon også være mulig hos OD. Historiske data fra Petra er overført til MIME, men prognoser til budsjettunder før RNB2011 er ikke overført til MIME.

Datagrunnlaget blir lagret i en egen SQL database, mens prosessert data blir lagret i en egen OLAP-database. Gammel data blir ikke overskrevet, og ny data fra hver budsjettunde blir lagt til i systemet under egne "mapper". Faktiske utfall/økonomiske størrelser som rapportert fra OD blir samlet i historisk database, som er identisk med hva OD publiserer og arkiverer. Det er ingen logg på hvem som endrer/sletter data i systemet, men for hver kjøring av modellen står det hvem som er ansvarlig for kjøringen, og hvem som har tilgang til å lese informasjonen. Informasjon hentes ikke fra eksterne systemer, men OD har sine egne systemer for å behandle sitt datamateriale.

Fagsystemet scorer lavt på F1 og F2 og bør kunne kasseres når OED ikke lenger har behov for det.

Konklusjon

Fagsystemet er et modellerings- og analyseverktøy for beregninger og modellering av prosjekt- og selskapsøkonomiske data til utarbeidelse av prognoser for petroleumsvirksomhet på norsk sokkel, hvor data enten er lagret hos Oljedirektoratet eller er mellomregninger ift det endelige budsjett i Finansdepartementet.

PETRA/MIME kasseres når OED ikke lenger har behov for fagsystemet.

NGLbasen/Oljebasen/PPRbasen/Contango (1986 – d.d.)

Fagsystemet er Petroleumsprisrådets (PPR) database over salgsdata om råolje og våtgass (NGL og kondensat) fra produsentselskapene på norsk sokkel som danner grunnlag for normpriser.

Registeret startet som NGL og Oljebasen i 1986/87. Dette registeret ble konvertert i 1996 og innholdet er intakt i ny PPR-base. Riksarkivet fattet på bakgrunn av dette bevaringsvedtak for informasjonsinnholdet i PPR-basen/etterløpere i brev av 03.07.2002. Det ble samtidig gitt kassasjonsvedtak for NGL og Oljebasen. Disse to basene er kassert iht. kassasjonsvedtaket. PPR-basen ble avsluttet i 2011 og alle opplysninger ble konvertert over til ny Contango database fra 2011. PPR-basen finnes fortsatt som egen base som kan avleveres, men basen kan kun aksesserer via fjernaksess på en server hos Departementenes sikkerhets- og servicetjeneste (DSS) fordi den kun fungerer med Windows XP. PPR-basen er en SQL database.

Contango fra Rystad Energy driftes av DSS. Rystad Energy vedlikeholder systemet. Systemeier er Seksjon for markedsanalyse. Contango inneholder alle salg av olje og våtgass siden 1986/87. Historiske data fra PPR-basen ble uten informasjonstap konvertert inn i ny Contango-base i 2011.

Salgsrapportene som registreres i Contango er oppgaver som inngår i oppgaveregisteret i Brønnøysund. (Oppgavenummer 99 "Rapportering av oljesalg" med tilhørende oppgaveskjema nummer 226 "Crude Oil Sales Information Report" og Oppgavenummer 214 "Rapportering av våtgassalg" med tilhørende oppgaveskjema nummer 431 "Salgsrapport våtgass"). Contango inneholder flere funksjoner (workbench) som støtter opp om arbeidsprosessene i PPR-sekretariatet og automatisere oppgaver der det er mulig.

Etter overgang til elektronisk rapportering i 2008 skjer det ikke lenger noen journalføring av salgsrapportene. Opprinnelig ble dokumenter vedrørende normpris journalført i arkivsystemet. Fra starten og til 2008 ble innrapporteringene mottatt i papir og ble manuelt registrert i databasen av PPR-sekretariatet. Rapportskjemaene fra selskapene ble arkivert i papirarkivet.

PPR er fra overgang til elektronisk arkiv i 2008 en egen arkivdel (PPR) og egen journalenhet (PPR) i det elektroniske arkivsystemet. Saksdokumenter vedr saksbehandling i PPR og normpriser journalføres i arkivsystemet. Saksdokumenter fra PPR til OED journalføres i OEDs ordinære saksarkiv.

Det er knyttet elektroniske filer til fagsystemet ved at innmatingen av data skjer i form av salgsrapporteringsskjemaer i Excel. Disse excel-arkene blir fremsendt til OED i License to Share (L2S) som er en kryptert plattform for utveksling av informasjon mellom oljeselskapene og mellom oljeselskapene og myndighetene .

Informasjonen i Contango er strukturert rundt de enkelte råoljekvaliteter eller våtgassprodukter (etan, propan, butan, nafta og kondensat). For våtgass er også prosesseringsterminal (Kårstø, Mongstad, Sture, Kollsnes, Nyhavna, Melkøya, St. Fergus og

Teesside) et strukturelt element. Videre er Løftetidspunktet for salgsvolumet (Bill of Lading) et sentralt parameter som salgene blir sortert etter. Contango allokerer en primærnøkkel til hvert enkelt salg i databasen. I tillegg velger de rapporterende selskaper en fremmednøkkel for hvert av sine salg. Denne fremmednøkkel ("Seller's reference ID") må være unik, og Contango aksepterer ikke innmatning av et salg med en ID som alt er benyttet.

Contango ikke satt opp for å overføre informasjon til andre systemer og har ingen integrasjon mot arkivsystem.

Fagsystemet scorer høyt på F1 og F3 og viser historisk utvikling innen normpriser.

Konklusjon

Fagsystemet PPR/Contango med etterløpere bevares. Det gjøres uttrekk av avsluttet PPR base. Contango med etterløpere bevares og uttrekk gjøres hvert 10 år.

Petrobasen

Petrobasen ble opprettet i 1985 av Olje- og energidepartementet og har samme funksjon som et tinglysningsregister og dokumenterer rettigheter i en utvinnings- eller rørledningstillatelse. Registeret inneholder en oppdatert oversikt over alle utvinningstillatelsene fra 1965 med eierfordeling, dato for tildeling, dato for utløp av tillatelsen, m.m. Ved pantsettelse av andel i tillatelsen eller salg av andel, fikk rettighetshaverne rettsvern for dette i registeret.

Systemet lå i OED på en FICS- database basert på flate filer.

Petrobasen er blitt identifisert til å være identisk med Petroleumsregisteret som ved delegasjonsvedtak av 09.12 1996 ble overført til Oljedirektoratet fra 01.01.1997. Alle data fra Petrobasen ble konvertert over til et nytt Petroleumsregister i Oljedirektoratet (OD) fra 01.01.1997. Petrobasen ble ikke videre aksessert og informasjon i databasen fremstår som utdatert.

Petroleumsregisteret i OD inneholder data fra 1965 (første lisensrunde) til d.d. Oppdaterte opplysninger i Petroleumsregisteret er også tilgjengeliggjort gjennom ODs faktasider på internett. Systemet scorer høyt på F2, F3 og F4- kriteriene, særlig i forhold til rettighetsdokumentasjon tilsvarende den vanlige eiendomsgrunnboken.

OED fikk opprinnelig bevaringsvedtak på Petrobasen i en FICS-database, datert 03.07. 2002. Søknad om omgjøring av bevaringsvedtak for Petrobasen 1985-1996 av 14.11.2011, ble godkjent av Riksarkivaren 31.10.2013.

"Med utgangspunkt i bevaringsvedtaket for Petrobasen fra 03.07.2002 og godkjent bevarings- og kassasjonsplan for Oljedirektoratets papirbaserte og elektroniske

arkivmateriale, datert 20.03.2013 der Petroleumsregisteret blir vedtatt bevart, innvilger Riksarkivaren omgjøringen av bevaringsvedtaket for Petrobasen. Med hjemmel i lov av 04.12.1992 nr 126 om arkiv (arkivloven) § 9 bokstav c vedtar Riksarkivaren kassasjon av informasjonsinnholdet i Petrobasen.”

Konklusjon

Petrobasen kasseres jfr. kassasjonsvedtak av 31.10 2013.
Petoleumsregisteret bevares i OD jfr. bevaringsvedtak 20.03 2013.

PI-basen (1978 – 1994)

Petroleumsindustribasen (PI-basen) var et register opprettet i 1978 fra 4./5. konsesjonsrunde i henhold til § 54 i utgått petroleumslov.

§ 54.¹ Bruk av varer og tjenester

Ved virksomhet som omfattes av denne lov skal rettighetshaver² gi konkurransedyktige leverandører reelle muligheter til å oppnå leveranser av varer og tjenester.³

Departementet⁴ kan ved forskrifter eller i den enkelte tillatelse gi nærmere regler om gjennomføringen av denne bestemmelse.

1 Endret ved lov 27 nov 1992 nr. 119 (i kraft samtidig med EØS-avtalen 1 jan 1994 iflg. res. 11. des 1992 nr. 1049).

2 Jfr. § 4 e og § 9 fjerde ledd.

3 Jfr. EØS-avtalen art. 4, 11 og 36 samt vedlegg XVI punkt 4 (Rdir 90/531/EØF).

4 Nærings- og energidepartementet.

Registeret ble brukt i PI-seksjonen. PI-basen var et register for rapportering av informasjon for oppfølging av konsesjonsvilkårene og bestemmelsene i opphevet petroleumslov §54 om norske leveranser til utbyggingsprosjekter på kontinentalsokkelen. Det var et verktøy for oppfølging av kontraktstildelinger på sokkelen innenfor hvert felt, om norsk næringsliv ble gitt anledning til å konkurrere på lik linje med etablerte utenlandske leverandører. Med bakgrunn i informasjonen departementet mottok fra operatørene, ble det vurdert om norske interesser ble tatt hensyn til i rimelig grad. A1 og A2 skjemaer ble mottatt i posten og journalført i arkivsystemet før de ble registrert igjen i PI-basen.

Prosjekt/felt var hovedordningsprinsipp i registeret, deretter dato på skjemaene. Registeret var uten filer. Skjemaene er arkivert i papirarkivet, informasjonen er derfor ikke unik for PI-basen. Registeret ble avvirket i 1994 ved ratifiseringen av EØS-avtalen. EØS-innkjøpsdirektivet førte til at ordningen ble forbudt som en diskriminerende ordning. PI-basen ble avvirket og lovhjemmel § 54 i petroleumsloven ble opphevet.

Registeret ble migrert til ny server i 2000. I 2008 ble OEDs IT-systemer overført til Departementenes Servicesenter (DSS). De skulle i denne forbindelse ta ut PI-basen på en ekstern harddisk og gi denne til OED. Denne harddisken kan OED ikke se å ha mottatt. DSS kan ikke svare på om den ble levert eller ikke. Dersom den ble levert til OED må den ha gått tapt i forbindelse med hendelsen 22. 07. 2011. DSS har ikke mulighet til å gjenskepe basen.

Konklusjon

PI-basen må anses som tapt. Skjemaene som danner informasjonen i registret finnes i saksarkivet.

Metode for vurdering av arkivmaterialet

Arkivloven med forskrifter danner det rettslige grunnlaget for arbeidet med bevaring og kassasjon i offentlig forvaltning.

Metoden for departementets arbeid med bevaring og kassasjon er basert på Arkivverkets metodikk i dokumentet Hovedprinsipper for Riksarkivarens arbeid med bevaring og kassasjon i offentlig forvaltning, som ble godkjent av Riksarkivaren 11.08.2006. Denne metodikken er en videreføring og utvikling av Bevaringsutvalget sin rapport fra 2002.

Formålet med kassasjon av offentlig arkivmateriale er å redusere kostnader knyttet til oppbevaring, behandling og bruk av arkivmateriale. Kassasjon bør som hovedprinsipp gjøres ut fra samfunnsøkonomisk hensyn hvor et samfunnsøkonomisk lønnsomhetsprinsipp følges. Bevarings- og kassasjonsvurderingen er gjort på et overordnet nivå.

Hovedkriteriene for bevaring av arkivmateriale er de fire hovedformålene F1 – F4 i Riksarkivarens hovedprinsipper for bevaring og kassasjon i offentlig forvaltning. Disse tar utgangspunkt i arkivlovens formålsparagraf.

De fire hovedformålene er:

F1: Dokumentasjonsverdi - å dokumentere offentlige organers funksjoner i samfunnet, deres utøvelse av myndighet, deres rolle i forhold til det øvrige samfunn og deres rolle i samfunnsutviklingen.

F1 representerer det kulturelle og forskningsmessige aspektet og det langsiktige bevaringsbehovet. Formålet er å bevare arkivmateriale som i vesentlig grad dokumenterer både offentlige organers forvaltningsmessige rolle og den samfunnsmessige betydningen av offentlige organers virksomhet.

F2: Informasjonsverdi - å holde tilgjengelig materiale som gir informasjon om forhold i samfunnet på et gitt tidspunkt, og som belyser samfunnsutviklingen.

F2 representerer, på lik linje med F1, det kulturelle og forskningsmessige aspektet ved arkivmaterialet og det langsiktige bevaringsbehovet. Men F2 er rettet mot den informasjonsverdien som går ut over det som ligger i dokumentasjonen av offentlige organers virksomhet i samfunnet (F1). Formålet er å bevare arkivmateriale som gir viktig kunnskap om samfunnet og kan danne grunnlag for forståelse av samfunnsutviklingen i ettertid. Ved bevaring skal det også legges vekt på om informasjonen har en betydelig etterspørsel i samfunnet eller kan ventes å utløse en slik etterspørsel

F3: Rettigheter og plikter - å dokumentere personers og virksomheters rettigheter og plikter i forhold til det offentlige, og i forhold til hverandre.

F3 representerer det rettslige aspektet ved arkivmateriale der bevaringsbehovet kan være langsiktig. Formålet er å bevare dokumentasjon som danner grunnlag for å ivareta rettssikkerheten til enkeltpersoner og virksomheter.

F4: Rettigheter og plikter - å dokumentere de arkivskapende organers rettigheter og plikter i forhold til andre instanser.

Formålet skal ivareta arkivskapernes egne dokumentasjonsbehov. Bevaring vurderes av arkivskaper og inngår i de bevarings- og kassasjonsplanene som Riksarkivaren vedtar.

Bevarings- og kassasjonsregler for offentlig forvaltning skal utarbeides ut fra en helhetsbetraktning hvor alle relevante formål med å bevare arkiver er vurdert. Bevaringsformålene F1 og F2 kan være overlappende og ses i sammenheng der det er hensiktsmessig. Formålene F1 og F2 er likeverdige. Hvis det ene formålet tilsier bevaring, behøver man ikke foreta noen vurdering i forhold til det andre.